

[Sundhedsministeren]

Det forhold, at der ved behandlingen af klagesager i Sundhedsvæsenets patientklagenævn medvirker specialtandlæger, er ikke bindende for kommunalbestyrelsens beslutninger om tilrettelæggelsen af tandplejetilbudet. Når der medvirker specialtandlæger ved klagesagsbehandlingen, skal det ses i lyset af, at det i dag ikke betragtes som omhyggeligt og samvittighedsfuldt at påtage sig specialistbehandling (tandreguleringsbehandling), hvis den enkelte tandlæge ikke kan udføre behandlingen/visitationen på samme faglige niveau, som en specialtandlæge kan.

Ved stillingtagen til enkeltsager kan der udtales kritik af den tandlæge, der har haft det faglige ansvar for den konkrete visitation/behandling.

Spm. nr. S 753

Til *socialministeren* (14/4 92) af:

Poul Andersen (S):

»Er det en lokal afgørelse, hvem der kan deltage i behandlingen af sager vedrørende ansøgning om førtidspension?«

Begrundelse

Behandling af pensionssager skal ske i det udvalg, som efter kommunens styrelsesvedtægt varetager sagsområdet.

I et konkret tilfælde har man meddelt det lokale sociale forbrugerråd, at det ikke er muligt at få repræsentation i udvalget, da loven ikke tillader dette.

Det ønskes oplyst, om det er en korrekt fortolkning af loven, og om det er en lokal afgørelse, hvem der kan deltage i behandlingen af disse sager.

Svar (24/4 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Efter § 23 i lov om social pension træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om pension efter § 14, stk. 3, og videresender ansøgninger om pension efter § 14, stk. 1 og 2, og §§ 16 og 18 med indstilling til revaliderings- og pensionsnævnet.

Det følger af § 57 i lov om social pension, at kommunalbestyrelsen varetager administrationen af loven.

Efter den sociale styrelseslovs § 2, stk. 2, 2. pkt., nedsætter kommunalbestyrelsen et eller flere udvalg, der træffer afgørelse i sager om ydelser m.v. til enkeltpersoner. I kommuner med magistratsordning træffes afgørelsen af det eller de magistratsmedlemmer, som efter kommunens styrelsesvedtægt varetager de pågældende områder. Udvalget eller udvalgene er stående udvalg, jf. § 17, stk. 1, i den kommunale styrelseslov.

Reglerne i den sociale styrelseslov hindrer ikke en almindelig delering fra kommunalbestyrelsen til den pågældende forvaltning.

Der er således hverken i den sociale styrelseslov eller i lov om social pension hjemmel til, at sager om social pension, herunder ansøgninger om førtidspension, kan behandles af andre end kommunalbestyrelsesmedlemmer eller den pågældende forvaltning ved delegering.

Efter almindelige forvaltnings- og statsretlige principper kræves der lovhjemmel, når en kompetence til bl.a. at træffe afgørelse i sager efter en lovgivning skal fastlægges. Ligeledes kræver en placering af kompetencen til at træffe afgørelse i kollegiale nævn, der ønskes sammensat med medlemmer fra en kreds uden for en offentlig myndighed, lovhjemmel. Som eksempel på et nævn, der er sammensat af medlemmer uden for en offentlig myndighed, kan nævnes den sociale styrelseslovs § 18, stk. 1, vedrørende sammensætningen af revaliderings- og pensionsnævnene.

Der er heller ikke i frikommuneloven hjemmel til at godkende forsøg, hvorved en kommunalbestyrelse helt eller delvis kan henlægge kompetencen i førtidspensionssager til et udvalg, der sammensættes kollegialt med medlemmer uden for kommunalbestyrelsens kreds.

De sociale brugerråd har alene en rådgivende funktion og kan ikke inddrages i behandlingen af sager om ydelser m.v. til enkeltpersoner, jf. pkt. 18 i Socialministeriets cirkulære af 15. august 1975 om bistandslovens almindelige bestemmelser.

Jeg kan således bekræfte, at et lokalt socialt forbrugerråd ikke kan få repræsentation i udvalget efter den sociale styrelseslov. Jeg kan endvidere bekræfte, at det er kommunalbestyrelsen, der i henhold til den kommunale styrelseslovs § 17, stk. 1, nedsætter udvalget.